

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.4.2010
KOM(2010)134 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**om uddannelse og udveksling af embedsmænd med ansvar for gennemførelsen af
gensidig bistand i henhold til tjensteydelsesdirektivet (2006/123/EF)**

SEK(2010)395

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

om uddannelse og udveksling af embedsmænd med ansvar for gennemførelsen af gensidig bistand i henhold til tjensteydelsesdirektivet (2006/123/EF)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

En vigtig og nyskabende del af tjensteydelsesdirektivet¹ vedrører det administrative samarbejde. De kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan i alle medlemsstater² skal bistå hinanden direkte og tværnationalt for at undgå overlappende kontroller og sikre et effektivt tilsyn med tjensteyderne (artikel 28 – 36).

Informationssystemet for det indre marked ("IMI") hjælper myndighederne med denne opgave. IMI er et it-baseret informationsnetværk, der er udviklet af Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne. Derigennem kan myndighederne finde deres modparter i andre lande og udveksle oplysninger med disse på deres eget sprog ved at anvende spørgsmål og svar, der er oversat på forhånd. I tilfælde af problemer kan IMI-koordinatorer intervenere. IMI anvendes i øjeblikket i forbindelse med direktivet om anerkendelse af faglige kvalifikationer³ og tjensteydelsesdirektivet.

Artikel 34, stk. 2, i tjensteydelsesdirektivet opfordrer medlemsstaterne til med bistand fra Kommissionen at lette uddannelse og udveksling af embedsmænd med ansvar for det administrative samarbejde.

Artikel 34, stk. 3, fastlægger, at *"Kommissionen vurderer behovet for et flerårigt program med henblik på at tilrettelægge passende udveksling af embedsmænd og relevant uddannelse"*.

Denne rapport indeholder et sammendrag af resultaterne af vurderingen, som blev udført på grundlag af de oplysninger, der blev indsamlet fra en række forskellige kilder, herunder bl.a. undersøgelser blandt alle IMI-brugere og -koordinatorer og feedback fra IMI-uddannere⁴.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjensteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

² Ved begrebet medlemsstater i dette dokument forstås de 27 EU-medlemsstater og de tre EFTA-lande, der deltager i det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), dvs. Norge, Island og Liechtenstein.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 225 af 30.9.2005, s. 22).

⁴ Hvis man ønsker en detaljeret beskrivelse af vurderingen og dens resultater, henvises der til et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager denne rapport.

2. VURDERING AF BEHOV

Feedback fra IMI-brugere, -koordinatorer og -uddannere har betydet, at man kan drage otte hovedkonklusioner.

- (1) IMI er brugervenligt, men uddannelse er fortsat nødvendig.
- (2) Uddannelse inden for retlige og praktiske virkninger af tjenesteydelsesdirektivet er en større udfordring end uddannelse i, hvordan man anvender IMI set fra et teknisk synspunkt.
- (3) Sprog- og it-undervisning tilbydes som en del af uddannelse på jobbet og er ikke afgørende for det administrative samarbejde.
- (4) Brugere foretrækker at blive uddannet lokalt.
- (5) Det er et større problem, om der findes uddannere med de rette kvalifikationer end uddannelsesomkostningernes størrelse.
- (6) Det støttemateriale, der er udarbejdet af Kommissionen, er meget værdsat, men kendskabet til det er ikke godt nok.
- (7) Hovedansvaret for uddannelse ligger i dag hos medlemsstaterne, men Kommissionen bør også spille en rolle.
- (8) Udvekslinger af embedsmænd kan medføre en betydelig merværdi.

3. FORMÅL MED DE FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES

Det overordnede formål med enhver foranstaltning, der skal træffes på baggrund af vurderingen af behov, må være at sikre, at IMI-brugerne har den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder, således at de kan anvende IMI effektivt. Af denne grund bør uddannelse tilbydes tæt på brugeren og så konsekvent som muligt i EU. I forbindelse med uddannelsen spiller IMI-koordinatorerne en afgørende rolle, som de bør styrkes i. Det er for tidligt at definere formålene med hensyn til uddannelsens indhold, da behovene kan tænkes at ændre sig med tiden⁵.

Kendskabet til støttematerialet bør forbedres, og det bør anvendes hyppigere. Det gælder især materialet til selvstudium.

Eftersom IMI-brugerne mener, at det vil kunne medføre betydelig merværdi at møde embedsmænd fra andre lande for at udveksle erfaringer, bør et andet formål være at fremme og støtte udvekslingen af embedsmænd.

⁵ Undersøgelserne blev udført på et tidspunkt, hvor den nationale lovgivning i mange medlemsstater om gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet endnu ikke var blevet vedtaget, og/eller uddannelse om retlige emner endnu ikke var blevet tilbudt.

4. SAMMENLIGNING AF VALGMULIGHEDERNE

Kommissionen kan **opretholde status quo** og fortsat bistå medlemsstaterne på samme måde som hidtil. Der er stor opbakning til disse aktiviteter. Imidlertid løser de ikke alle de problemer, som de personer, der har ansvaret for uddannelse og oplysning, har, f.eks. utilstrækkelige menneskelige ressourcer, manglende ekspertise i at gennemføre uddannelse og manglende støtte fra hierarkiet.

Kommissionen kan **tilpasse og udvide sin nuværende strategi** i tråd med de nye behov i medlemsstaterne. Kommissionen kan f.eks. hjælpe med at tilrettelægge konferencer med deltagere fra en række medlemsstater. Den kan etablere kontakter mellem de medlemsstater, som er interesseret i at udveksle embedsmænd, og tilbyde disse rådgivning. Kommissionen kan også give højere prioritet til de ønsker, der er fremsat af nogle koordinatore, med hensyn til f.eks. oversættelse af støttemateriale og præferencer i forbindelse med udviklingen af systemet.

Kommissionen kan søge at opnå yderligere ressourcer og fastsætte **et flerårigt program**, som vil gøre det muligt med en kraftig forøgelse af aktiviteter inden for uddannelse og oplysningskampagner. Systematisk uddannelse i alle medlemsstater, som leveres af eksterne specialister, faglig bistand med at tilrettelægge tværnationale konferencer og et centraliseret system til udveksling af embedsmænd er eksempler på foranstaltninger, som kunne indgå heri. Virkningen for så vidt angår finansielle og menneskelige ressourcer vil afhænge af antallet og omfanget af sådanne foranstaltninger. Det er imidlertid ikke klart på nuværende tidspunkt, om de væsentlige omkostninger ved et sådant flerårigt program vil blive opvejet af dets fordele, så længe medlemsstaternes behov på mellemlangt og langt sigt endnu ikke er fastlagt.

Den anden fremgangsmåde vil medføre fleksibilitet i forbindelse med nye behov og vil umiddelbart kunne gennemføres. Det er måske ikke så effektivt som et flerårigt program med hensyn til at nå et stort antal brugere af IMI på en konsekvent måde, og det vil ikke kunne tage højde for alle koordinatorenes bekymringer. Med denne fremgangsmåde ville der imidlertid kunne ydes fleksibel støtte, samtidig med at den ikke udelukker en mere ressourceintensiv løsning på et senere tidspunkt.

5. KONKLUSION

Resultaterne af vurderingen af behov tyder på, at der i øjeblikket ikke er tilstrækkelig begrundelse for at vedtage et flerårigt program for uddannelse og udveksling af embedsmænd. Det vil være for tidligt med et sådant program – på et tidspunkt, hvor samarbejdet under tjenesteydelsesdirektivet først lige er blevet operativt. Kommissionen og IMI-koordinatorene har brug for mere erfaring for at kunne udpege mellem- og langfristede behov for uddannelse og eventuel udveksling af embedsmænd.

I mellemtiden fortsætter Kommissionen sine nuværende bestræbelser på at støtte medlemsstaterne med at øge deres kendskab til administrativt samarbejde og uddanne IMI-brugerne, hvilket hidtil har været meget vellykket. Den foreslår imidlertid at tilpasse og udvide indsatsen på en fleksibel måde i takt med anmodningerne fra medlemsstaterne. Fra medlemsstaternes side og især fra IMI-koordinatorenes side kræver dette, at de tager deres centrale rolle alvorligt, når det handler om oplysning og uddannelse af embedsmænd, og at de gør brug af Kommissionens

støtte og allokerer tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til disse opgaver.

Kommissionen fortsætter med at overvåge udviklingen i medlemsstaterne nøje og vil foretage en ny evaluering af, om det er nødvendigt at vedtage et flerårigt program på baggrund af den erfaring, som vil være blevet indsamlet i løbet af det første år af den obligatoriske anvendelse af IMI-modulet for tjenesteydelser. Kommissionen agter at gøre status i den årlige beretning for 2010 om IMI, der forventes offentliggjort i februar 2011. Kommissionen agter også regelmæssigt at videregende nødvendige statistiske oplysninger til medlemsstaterne, således at de kan bidrage med input til den årlige beretning.⁶.

⁶ Der henvises til det ledsagende arbejdspapir fra Kommissionens tjenestegrene om tilrettelæggelsen af overvågningen og evalueringen.